2.1. Zekât İle İlgili Kavramlar

Âmil: Zekât işinde çalışan kişiye denir. Zekât gelirlerini toplamak ve dağıtmakla görevli kimseler için kullanılan Kur'anî bir kavramdır.

Ayn: Kişinin zekât için ayırdığı ve yanında hazır bulunan mala denir.

Fakir ve miskin: Maddi ihtiyaç içinde bulunan, yeterli miktarda malı ve geliri bulunmamakla birlikte bu hâliyle geçinmeye çalışan kimseye fakir; hiçbir şeyi bulunmayan, yiyeceği ve giyeceği için başkalarına muhtaç olan kimseye de miskin adı verilir.

Ğarim: Borçlu, zimmetinde borç olan kimse.

Havâic-i asliyye: Kişinin bir yıl süre ile kendisi ve bakmakla yükümlü olduğu kişiler (ve hayvanlar) için asgari düzeyde ihtiyaç duyacağı temel ihtiyaçlarıdır.

Havelânü'l-havl: Nisap miktarına ulaşmış olan malın üzerinden bir kamerî yılın geçmesine denir.

İbnü's-sebîl: Yolcu demektir. Kendi memleketinde zengin bile olsa yolculuk sırasında fakir ve muhtaç duruma düşen, bu sebeple zekât almaya hak kazanan kimsedir.

35 Tevbe suresi, 103. ayet.

İnfâk: Allah'ın hoşnutluğunu kazanma amacıyla kişinin kendi servetinden harcamada bulunması, ihtiyaç sahiplerine yaptığı her türlü ayni ve nakdî yardımlardır.

Karz: Bir başkasına mislini geri vermek şartıyla ödünç vermeye denir.

Kenz: Yer altında bulunan definelere denir.

Müellefe-i kulûb: Kalpleri İslam'a ısındırılmak veya kötülüklerinden emin olmak istenen kişilerdir.

Nâmî /Nema: Nâmî, malın artıcı vasfı; nema ise bir malın artıcı nitelikte olmasıdır. Hakiki (gerçek) nema: Bir malın ticaretle, doğum yoluyla veya tarımla artmasıdır. Ticaret malları, hayvanlar ve toprak ürünleri böyledir. Takdiri (hükmi) nema: Bir malın kendisinde nema imkânının bizzat (potansiyel olarak) mevcut olmasıdır. Altın, gümüş ve parada olduğu gibi.

Nisap: Zengin olmanın asgari sınırı veya asgari zenginlik ölçüsüdür. Zekât, sadakayıfıtır ve kurban gibi mali yönü bulunan ödevlerle yükümlülük, dinimizde belli bir asgari zenginlik ölçüsüne bağlanmıştır. Dinen asgari zenginlik ölçüsü olarak belirlenen bu miktara nisap denir. Zekâtın vücubuna alamet ve ölçü olmak üzere tesbit edilen bu belirli bir miktar, kişinin borçları ve asli ihtiyaçları dışında 20 miskal (80,18 g) altına ya da buna denk bir paraya veya mala sahip olmasıdır.

Öşür: Toprak ürünlerinden alınan 1/10 oranındaki zekâttır.

Temlîk: Mülkiyetine geçirmek demektir. Zekâtı, gerçek ihtiyacı olan ehil kimselere vermektir.[36]

NOT ALALIM

"Allah yolunda mallarını harcayanların örneği, yedi başak bitiren bir dane gibidir ki her başakta yüz dane vardır. Allah dilediğine kat kat fazlasını verir. Allah'ın lütfu geniştir. O her şeyi bilir."

(Bakara suresi, 261. ayet.)